

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
7Кж.1.бр.3283/13
01.11.2013.године
Н И Ш

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија Горане Митић, председника већа, Небојше Цолића и Гордане Павловић, чланова већа, са судијским помоћником Милицом Алексић, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног С. Ж. из Д., због два кривична дела насиље у породици из чл.194. ст.1. Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката В. К. из Н., изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу 12К.бр.1922/13 од 12.09.2013.године, у седници већа, одржаној дана 01.11.2013.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

1. УСВАЈА СЕ жалба браниоца окривљеног С. Ж., из Д., **УКИДА СЕ** пресуда Основног суда у Нишу 12К.бр.1922/13 од 12.09.2013.године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

2. ПРОДУЖАВА СЕ притвор према окривљеном С. Ж., из Д. одређен решењем истражног судије Основног суда у Нишу Ки.бр.1865/13 од 04.08.2013.године, који му се рачуна од дана и часа лишења слободе 02.08.2013.године, на основу чл.498. ст.1. у вези чл.211. ст.1. тач.3. Законика о кривичном поступку, који ће трајати до даље одлуке суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу 12К.бр.1922/13 од 12.09.2013.године, окривљени С. Ж. из Д., оглашен је кривим због два кривична дела насиље у породици из чл. 194. ст.1. Кривичног законика, за која су му утврђене казне затвора у трајању од по четири месеца, а истовремено је опозвана условна осуда изречена окривљеном правноснажном пресудом Основног суда у Нишу 7К.бр.1863/11 од 10.10.2011.године од пет месеци затвора, условно за три године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године, коју ће издржати по правноснажности пресуде и у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.08.2013.године у 22,45 часова, који ће трајати до правноснажности пресуде, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у овој пресуди. Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на

име паушала плати износ од 2.000,00 динара, на име трошкова довођења из КПЗ Ниш износ од 400,00 динара, на име трошкова кривичног поступка за вештачење износ од 32.085,00 динара и на име одбране и заступања од стране браниоца по службеној дужности износ од 9.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Адвокату В. К., из Н., браниоцу по службеној дужности, досуђени су трошкови кривичног поступка за заступање окривљеног у укупном износу од 9.000,00 динара, који падају на терет буџетских средстава. Такође је према окривљеном на основу чл.80. ст.4. и 83. ст.1. - 4. КЗ и чл.511. ст.1. ЗКП, изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара, која ће се извршити у одговарајућој здравственој установи или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, а време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног, адвокат В. К., из Ниша, из свих законских основа, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновно суђење.

Списи предмета достављени су Апелационом јавном тужиоцу у Нишу, који је поднеском Ктж.бр.2818/13 од 28.10.2013.године, предложио да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована и побијана пресуда потврди.

Апелациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и по оцени навода жалбе, имајући у виду и писани предлог Апелационог јавног тужиоца у Нишу, испитујући првостепену пресуду у смислу чл.451. ст.1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013 и 45/2013), који се примењује од 01.10.2013.године, нашао:

Жалба је основана.

Жалбом се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.368. ст.1. тач.8. ЗКП („Службени гласник РС“ бр.72/2009). Испитујући првостепену пресуду у смислу чл.451. ст.1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013 и 45/2013), који се примењује од 01.10.2013.године, Апелациони суд налази да је жалба изјављена због битне повреде одредаба из чл.438. ст.1. тач.9. Законика о кривичном поступку, јер је пресудом оптужба прекорачена.

Основано се жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија због наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, наводима да је првостепени суд изменио оптужни предлог, тако што је додао нове чињенице, чиме је прекорачио своја законска овлашћења.

Наиме, првостепени суд је извршио измену оптужног предлога, што је образложио тиме да је у изреци навео оне чињенице, радње извршења дела и последице које је узео за доказане, као и у погледу времена извршења дела, сматрајући да тиме не прекорачује границе оптужног предлога. Међутим, из оптужног предлога се утврђује да се окривљеном ставља на терет да је критичном приликом, дрским и безобзирним понашањем и применом насиља,

угрозио спокојство чланова своје породице, оца и мајке, на описани начин, те да је у дворишту сустигао свог оца, ударио га три, четири пута у пределу лица, од чега је он задобио лаке телесне повреде. Првостепени суд је изменио оптужни предлог, тако што је у изреци пресуде навео да је окривљени дрским и безобзирним понашањем, претњом да ће напасти на живот или тело и применом насиља угрозио спокојство чланова своје породице и телесни интегритет свог оца Т. Ж., те да је у дворишту применио насиље према њему. Дакле, произилази да је првостепени суд додао у изреци оне радње које се окривљеном не стављају на терет оптужним предлогом, речима: „претњом да ће напасти на живот или тело“, као и да је угрозио не само спокојство чланова своје породице, већ и телесни интегритет свог оца, која радња му се не ставља на терет. На овај начин првостепени суд је прекорачио оптужбу и то на штету окривљеног, пошто му је ставио на терет оне радње које му се оптужним предлогом не стављају на терет. Првостепени суд може да донесе пресуду на основу чињеничног стања, које је утврђено на главном претресу и које се разликује од чињеничног стања из оптужног акта, али да је исто повољније за окривљеног уколико се ради о истом догађају, те само у том случају нема повреде објективног идентитета између оптужбе и пресуде.

Такође се основано у жалби указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у односу на опозивање условне осуде, изречене пресудом Основног суда у Нишу 7К.бр.1863/11. Ово из разлога што је првостепени суд само на основу извода из казнене евиденције утврдио да је окривљени осуђен наведеном пресудом за исто кривично дело, као и изречену казну. Међутим, било је неопходно да се здруже списи тог предмета, како би се поуздано утврдило да ли је окривљени осуђен за исто кривично дело, каква му је казна изречена, те да ли је ново кривично дело извршио у време проверавања. Одредбом чл.67.КЗ, прописана је могућност опозивања условне осуде, због новог кривичног дела, ако осуђени у време проверавања учини кривично дело за које је изречена казна затвора мања од две године или новчана казна, али се при томе цене све околности које се односе на кривична дела и учиниоца, а посебно сродност извршених дела, њихов значај и побуде из којих су извршена. Ради оцене свих наведених околности, неопходно је извршити увид у правноснажну пресуду, којом је претходно изречена условна осуда, како би се могло оценити да ли су испуњени наведени услови за опозивање условне осуде. Првостепени суд то није учинио, већ је условну осуду опозвао, без увида у наведене списе предмета, тако да се не може утврдити да ли су испуњени сви наведени услови.

Због учињене битне повреде и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, првостепена пресуда је морала бити укинута.

У поновном поступку, првостепени суд ће поново извести предложене доказе, као и друге доказе на предлог странака, како би поуздано утврдио да ли је окривљени извршио све радње описане у оптужном предлогу, при чему ће водити рачуна да се окривљени не може огласити кривим за радње које му се не стављају на терет. Уколико утврди да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет и сматра да му треба опозвати претходно изречену условну осуду, здружиће списе предмета и оценити да ли су за то испуњени сви неопходни услови. Све изведене доказе првостепени суд ће савесно оценити, и то како сваки доказ појединачно, тако и у вези са осталим

доказима, у смислу чл.428. ст.8. ЗКП, изнети чињенице које је утврдио и из којих разлога их узима као доказане или недоказане, дајући при томе нарочито оцену веродостојности противречних доказа. Тек након тога, моћи ће да правилно и потпуно утврди чињенично стање и да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

На основу наведеног, применом чл.458. ст.1. Законика о кривичном поступку, одлучено је као под 1. изреке решења.

Истовремено, Апелациони суд је према оптуженом С. Ж. продужио притвор до даље одлуке суда, јер је нашао да и даље стоје разлози због којих је притвор одређен, предвиђени чл.436. ст.1. тач.2. ЗКП („Службени гласник РС“ бр.72/2009), који је важио у време пресуђења, што је сада основ за притвор из чл.498. ст.1. у вези чл.211. ст.1. тач.3. ЗКП („Службени гласник РС“ бр.72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013 и 45/2013) који се примењује од 01.10.2013. године. Наиме, по налажењу овог суда, неопходно је даље задржавање окривљеног у притвору, имајући у виду да је већ осуђиван због истог кривичног дела, што указује на његову склоност ка вршењу истих, а према обављеном неуропсихијатријском вештачењу, постоји опасност од понављања кривичног дела. Како све ове околности указују да ће окривљени у кратком временском периоду поновити кривично дело, то је одлучено као под 2. изреке овог решења.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 01.11.2013.г., 7Кж.1.бр.3283/13.

Записничар-судијски помоћник,
Милица Алексић

Председник већа-судија,
Горана Митић